

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/159/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207851
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512207851.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi R. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P. H. Č., XXX, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Stará Baštová 2 (adresa pre doručovanie Budapeštianska 8, Košice) v konaní o 331,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10C/233/2012-61 zo dňa 7.11.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eura a tieto zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd prvého stupňa) návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 68,56 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh zamietol s odôvodnením, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a prejav, akým bola uplatnená voči odporcovi, je pre jeho neurčitost' neplatným právnym úkonom.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi i odporcovi ich náhradu nepriznal, keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca o ich náhradu nežiadal. Priznal ich však vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane plne úspešného odporcu. Konštatoval, že vedľajší účastník pri obrane odporcu splnil svoje poslanie, z ktorého dôvodu mu patrí náhrada trov právneho zastúpenia za ním vykonané úkony právnej služby. Konkrétne odmena za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe) po 26,56 eura (vychádzajúc z výpočtového základu 331,94 eura) a režijný paušál za 2 úkony po 7,63 eura, spolu 68,56 eura, na zaplatenie ktorých zaviazal neúspešného navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania. Uviedol, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí, teda súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať,

s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas a použitie § 101 ods. 3 O.s.p. nie je možné na daný prípad použiť. Namietal neúčelnosť priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, keďže neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie je spochybnená aj vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník je subjektom odborne spôsobilým, znalým problematiky ochrany spotrebiteľa, ktorý musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Namietal ďalej účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania a poukázal na to, že sám vedľajší účastník neposkytol ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi. Podľa názoru žalobcu ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpení právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Nakoniec spochybnil aj prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý vo svojej argumentácii iba poukázal na ustanovenia a rozhodnutia, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združení ako vedľajšieho účastníka. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom výroku potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Jeho vstup do konania a jeho vyjadrenie k návrhu boli účelné, pretože návrh navrhovateľa bol nedôvodný. Trovy právneho zastúpenia bezprostredne súviseli s konaním, keďže vyjadrenie k návrhu nepochybne takýmto úkonom je. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k návrhu až potom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom návrhu a jeho príloh. Svoje právne a skutkové posúdenie vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, preto nejde o nadbytočný úkon. Jeho vyjadrenie bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Nakoniec poukázal aj na ústavou zaručené právo zvoliť si na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je v napadnutom výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 68,56 eura vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pretože vystupoval na strane odporcu, ktorý bol v konaní úspešný a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva odporcu, na strane ktorého vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto sú podrobne špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že návrh bol doručený súdu dňa 3.5.2012. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 4.7.2012 a zároveň predložil aj plnomocenstvo udelené advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi na zastupovanie v prejednávanej veci. Dňa 19.7.2012 bolo prostredníctvom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka súdu doručené vyjadrenie k návrhu. V tomto vyjadrení navrhol návrh zamietnuť s poukazom na neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute. Toto vyjadrenie bolo doručené právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 10.3.2013, navrhovateľ na toto podanie reagoval podaním doručeným súdu dňa 16.7.2013, v ktorom poukázal na prípustnosť dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu a legitimitu uplatneného práva navrhovateľa na jej zaplatenie. Následne dňa 7.11.2013 súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým návrhu zamietol aj z dôvodu, že dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obrana odporcu bola právne relevantná, vecná a v konečnom dôsledku vedúca k jej procesnému úspechu vo veci, keď súd návrh zamietol z dôvodu neprijateľnosti zmluvného

dojednaní o zmluvnej pokute. Vyjadrenie k návrhu podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu bezprostredne po tom, čo sa právny zástupca oboznámil s návrhom a všetkými jeho prílohami a jeho argumentácia bola obsiahnutá v písomnom podaní. Následne trovy právneho zastúpenia neboli navyšované ďalšími nadbytočnými podaniami, či inými úkonmi, ktoré neboli potrebné pre procesný úspech odporcu.

Za tejto situácie nepochybne právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva odporcu, teda poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech odporcu. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta navrhovateľ vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navšňovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke navrhovateľa ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovanej), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli len navrhovateľ a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach odporcu sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol navrhovateľ neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu, a to z odmeny v sume 8,30 eura podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, z režijného paušálu za tento výkon vo výške 8,04 eura, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 16,34 € (8,30 eura + 8,04 eura), ktoré je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Pri určení odmeny za úkon právnej služby odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty 68,56 eura, t.j. z výšky priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní bola výška týchto priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.